

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XI. An & vnde poßit constare humanos Spiritus autoprosopos rebus
viuentium interesse?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

An, & unde possit constare Spiritus humanos autoprofopos rebus viuentium interesse.

1. **N**on propositum nobis est hoc loco explicare, quæ res Spiritus humanos prodant: id ad secundam huius Disputationis partem pertinet, ibique multis capitibus docetur: inquirendum est Quibus signis deprehendi possit autoprofopos rebus viuentium interesse. Multùm differunt Spiritus humanos adesse, & autoprofopos adesse. Adesse possunt, & tamen non autoprofopos adesse.
2. Neque hoc mirum alicui debet videri. quia & beatorum hominum Spiritus, qui cum Christo in cælis degunt, sæpe mortalium rebus interesse leguntur, quando tamen autoprofopos affuisse dicendi non sunt. Cuius D. Augustinus lib. de Cura pro mortuis agenda, cap. 13. hoc non leue censet esse argumentum, quod eundem Spiritum quandoq; eodem tempore in diuersis, maxime que distantibus locis apparuisse certa experientia probatum sit, in quibus locis ipsum autoprofopos fuisse nemo facillè dixerit.
3. Et Christi apparitiones quædam, nobis hic patrocinantur. Sæpe ille aliquibus legitur adfuisse, quibus non essuit autoprofopos. Et doctissimus nostræ Societatis Theologus, Franciscus Soarez, tomo 2. in 3. partem D. Thomæ disput. 51. Sect. 4. hoc duobus ferè modis putat accidisse; scilicet, aut per solam imaginariam visionem; qualis, inquit, credi potest apparitio facta S. Martino. & similes, quæ in somnis factæ referuntur, ut de Constantino memorat Eusebius. lib. 1. in vita eius. cap. 23. Et Socrates, lib. 1. Hist. c. 2. & de quodam Iosepho refert Epiphanius, Hæres. 30. Aut per representationem extrinsecam & visibilem in aliquo corpore aëreo, ad eum modum, quo olim, ante incarnationem solebat Verbum diuinum in specie humana apparere. Et hoc modo exponi possunt apparitiones factæ S. Carpo, Antonio, & nullo magis aliæ, quæ leguntur factæ S. Brigitta & Catharina Senensi, aliæq; id genus. Hæc Soarez.
4. Itaque & nostri Spiritus; id est, damnatorum, purgandorumque hominum, possunt dici rebus viuentium interfuisse, & tamen non autoprofopos, sed hetroprofopos interfuisse, & ob id ex alijs rationibus colligendum Spiritus humanos rebus viuentium interfuisse, iisque molestias atque tumultus tribuendos; ex alijs humanos Spiritus esse presentes autoprofopos, & per se tumultuum, molestiarumque esse authores.

Porro

Porro quod in rebus plurimis vsu venit, vt facilius sit de-
monstrare, quod res non sint, quàm quod sint; & quid non fiat,
quàm quid fiat; id hic in primis locum habet. Haud difficile est de-
monstrare quâdo autoprosopos non intersunt viuentium rebus,
difficillimum docere quando intersunt.

Fallit hic *forma* Spirituum, qua conspiciuntur: quia quacun-
que apparent, aliis quàm humanis Spiritibus potest attribui. Fallit
tumultus; quia possunt omnes, qualescunque excitentur, auctores
habere Spiritus Angelicos. Fallit *tempora et loca*, vbi & quibus mo-
lestiæ percipiuntur; quia nulla ferè sūt, quæ iisdem Angelicis Spi-
ritibus sunt prohibita. Quid multis? Quid quid humanis Spiritibus
propriū videri potest, id propemodum Angelicis potest con-
uenire.

Sed neque Spirituum *confessio*, qua se humanos testarentur,
certam nobis fidem facere potest. Quid si non humani sunt, sed
mendacium Dæmoniorum, qui hoc profiterentur? Et si humani
essent, quomodo cōstabit, purgandine sint an damnati? Nam quā-
uis illi mentiri nec possint, nec velint; ab his tamen, tanquam Dæ-
monum sociis, mendacia aliena non sunt.

Quocirca omnino constituendum est, certò viuentibus cō-
stare non posse, quinam ex molestantibus Spiritibus humanis *au-
toprosopos*; qui hetroprosopos molesti sint, ipsorumque rebus
intersint.

De quibusdā nihil ominus facilius creditur, quod autoprosopos
adsint, iis scilicet, qui ex purgatoriis locis redeunt, viuentium
que suffragia postulant. Quemadmodum hos *facilius* ad viuos re-
dire, & *autoprosopos* redire demonstratum est; quàm Spiritus dam-
natorum hominum; ita credendum facilius eos autoprosopos
nobis adesse, si quando adesse certis argumentis fuerit depre-
hensum.

Et quid vetat, cur in *propria persona* adsint, suasque necessita-
tes exponant? Non prohibentur imperio Dæmonum: quia illi nul-
lum in hos Spiritus habent. Non destituuntur ministerio Anglo-
rum in hoc opere; quia promptissimi sunt ad sua obsequia charis-
simis Dei amicis præstanda. Nec volet eos Deus necessitates in ali-
ena, & non propria persona proponere: quia qui vult aliorum
patrociniū ipsos iuuari, non prohibere iudicandus est, vt in pro-
pria persona patrociniā efflagitent.

Forstian locū, cui deputati sunt, exire prohibetur. At nec dānati:
nec qui in cælo cū christo regnāt, ita suis sunt cōclusi locis, vt exire
aliquan-

44
aliquando non permittantur: quemadmodum aliàs demonstratum est.

32
Constitutum igitur sit, admodum verisimile esse Spiritus hominum purgandorum in propria persona adesse, si quando eos ad viuos redire contigit, & rebus viuientium interesse.

XII.

An Spiritus humani cognoscant, quæ aguntur, vel ab ipsis, vel ipsorum loco ab Angelis (tam bonis, quàm malis) dum rebus viuientium interesse dicuntur.

1. **D**ifficultatem in proposita quæstione quædam Scripturæ loca efficiunt; quæ omnem omnino cognitionem hisce defunctorum Spiritibus adimere videntur. Nam Psal. 147. dicitur: *in illa die* (quando scilicet Spiritus exierunt ab homine, & reuersi fuerint in terram suam) *perituras omnes cogitationes ipsorum.* Et Salomon, Eccles. 9. docet, *Apud inferos non futuram, aut sapientiam, aut scientiam. Meliorem etiam esse canem viuum leone mortuo: propterea quòd viuentes sciant se esse morituros, mortui autem nihil amplius norint.*

2. Difficultatem hanc auget Beatissimus Augustinus; qui libro de Cura pro mortuis agenda, cap. 13. asserit *nescire animas defunctorum, etiam sanctorum illa, quæ geruntur apud viuos: putatque sibi hic seruire primùm illud, quod Isaia 63. dicitur, Abraham nesciuit nos: Israel non cognouit nos.* Deinde illud 4. Reg. 2: quod promisit Dominus Iosifæ Regi. *Colligam te ad Patres tuos, & colligeris ad sepulchrum tuum in pace, ut non videant oculi tui omnia mala, quæ introducturus sum super locum istum.*

3. Et hæc quidem ad omnes defunctorum Spiritus, quomocunque ad nos redeant, pertinerent; sed tamen in ijs, qui heteropopos rebus humanis intersunt, locum maximè habent. Si enim beati Spiritus ignorant, quæ apud viuos geruntur, quomodo cognoscent miseri? quamuis etiam rebus humanis autoprosopos intersint? quomodo cognoscent, si heteroprosopos intersint?

4. Possemus Disputationem hanc ad omne humanorum Spirituum genus extendere; etiam illos, qui felices sunt, & cum Deo in cælis regnant: sed nolumus nobis propositos terminos transgredi: ne-